

עונותיכם המו אלה

^{אוצר החכמה} היינו עד עתה בתוך מלחמה, ועדיין יש מצב של מלחמה, אנו זקוקים לעזר ה', והוא יעזור לנו.

תכלית המלחמה לעזור לשוב על החטאים

כאשר יהודי מאמין רואה מלחמה, עליו לדעת ולהבין מה מבקשים מאתנו. שמעתי אנשים האומרים שאלו הם חבלי משיח, עקבתא דמשיחא, ויש שמוצאים רמזים ופסוקים שונים, ומהלך זה רחוק הוא מדרך התורה, שהרי הכתוב אומר (דברים יח יג) "תמים תהיה עם ה' אלקיך", והרי כל אלפיים שנה הם ימות המשיח, ואף בזמן הרמב"ם ציפו למשיח, והרמב"ם לא כתב שמלחמה היא סימן למשיח, אלא כתב דבר אחד באופן ברור, וז"ל הרמב"ם (הל' תעניות פ"א ה"א-ג) מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הציבור וכו', ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבא צרה ויזעקו עליה ויריעו, ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן, ככתוב "עונותיכם הטו" וגו', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקריה, הרי זו דרך אכזריות, וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות. הוא שכתוב בתורה "והלכתם עמי בקרי", "והלכתי עמכם בחמת קרי", כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו, אם תאמרו שהוא קרי, אוסיף לכם חמת אותו קרי, עכ"ל.

מפורש ברמב"ם שהצרות באות מחמת החטאים והמעשים הרעים, כי חבלי משיח ועקבתא דמשיחא אינם מחייבים שיהיו צרות, המשיח יכול לבא בכל רגע, ואינו מחוייב המציאות שיהיה צער תחילה כבחבלי לידה, ורק מחמת עונותינו באות הצרות. הקב"ה ארך אפים ומאריך אפיה, ולקראת הזמן שצריכה לבוא הגאולה הוא גבי דיליה, אך הכל הוא מפני החטאים, שכיון שיש חטאים מביא כעת את הצרות. החיוב שלנו הוא לעשות תשובה על החטאים, ואין שום פטור או תירוץ של חבלי משיח, ואם המלחמה אינה מביאה את המכוון של רצון ה' במלחמה, הרי כתוב (ויקרא כו כא-כד) "ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי, ויספתי עליכם מכה וגו' והלכתי אף אני עמכם בקרי" וגו', שבע פעמים נאמר בתורה אם לא תשמעו. שה' ישמור אותנו מכך.

ובזמן שיחזור השלום בודאי תראו ותשמעו שאומרים שהיה נצחון בזכות הפוליטיקה של פלוני, בזכות הטקטיקה של שר מסויים או תכסיסו של מפקד פלוני, ואת כל הכשלונות יהפכו לנצחון, יאמרו שכך היה צריך לעשות וכך צריך לעשות,

כו בתשרי תשל"ד, פתיחה לזמן החורף תשל"ד (בתקופת המלחמה)